

ȘTIRBEI, BARBU DIMITRIE

Domn al Țării Românești

N. aug. 1799, Craiova – m. 12 apr. 1869, Nizza.

Frate cu Gheorghe Bibescu, domn al Țării Românești; adoptat de bogatul său unchi Știrbei.

A studiat istoria și științele de stat la Paris (1817-1821).

Director al vistieriei statului, sub domnia lui Al. Ghica, a ocupat, în administrație, funcții importante între 1829-1847, fiind ministru de Interne, de Culte, de Justiție; secretar al Comisiei de redactare a Regulamentului Organic.

A domnit între ian.1849 - 29 oct.1853 și 5 oct.1854 - 25 ian.1856. Ca domn s-a confruntat cu greutatea întreținerii armatelor ruso-turce și puterea comisarilor extraordinari. A obținut retragerea acestora în 1851. A reușit să reducă, printr-o politică economică chibzuită, datoriile țării și să ducă, chiar, o politică constructivă. A construit teatrul din București, a redeschis multe școli, închise în timpul Revoluției. A îmbunătățit dispozițiile Regulamentului Organic pentru țărani.

În 1853 s-a retras la Viena, din cauza ocupației rusești și a revenit în 1854 să domnească, sub ocupația austriacă, având multe restricții. După Congresul de la Paris (1856), rușii au pierdut protectoratul Principatelor. Turcia a fost invitată să convoace adunări în Principate (Divanurile ad-hoc) și domnia sa nu s-a prelungit.